

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
n provincias trimestre. 3'50
Extranjer y Ultramar 7
Anuncios, a preus convencionales.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, "Biblioteca Molló", carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que ho's publicuin.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per cró-
nica y rebelde que sia tota classe de

TOS

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

Pas d' hac-eix Mond al Altre

Symphonia symbolica en cing temps

A l' scriptor catalá i
estimát amic meu En
Johann P. Jorba.

- I. Pervalicand.
- II. Morta.
- III. Enterro blanc.
- IV. Vuid mysterios.
- V. Llettra posthume.

Primer temps.—Pervalicand

Tóquent una polka en lo ball de mascaras d' una
societat d' a prop casa... Al costat de ma cambra hi
ha una malalta. Es nit... sento tossir, feblement... un
si profund lliçat d' un cor que sofreix atravessa
envà i l' oic a cau d' orella, com si s'haguéssint mogut
unes aies, com si l' ai hagués volat... Spàrdit, s' gner-
do amb els ulls oberts a la foscor y ascolto attentament
l' silenti... No res —Despres molts ais (end concert am
plors, una symphonia melancholica—(una veu ofegada,
millor dit un crid ofegat, diu)

—Hac-esta spelma no llun prou... vull llum, por-
teume més llum... porteume quatre spelmes, mare, jo
vull quatre spelmes (quatre spelmes! enceneume qua-
tre spelmes, si, com una morta, si... mare! m' agafa
pòr (se sentent pestaments de dents, bufecs, tremola-
ments—sembla que la cambra tota tremoli).

—Dorm, filla meva, dorm...
—No vull dormir, no, si dormo tindrás pòr: sem-
blaré una morta (veritat mare que semblo una morta?
digueu-me com se dorm, amb els ulls oberts o closos?
vull dormir amb els ulls oberts, així, així, veus?...
porteume l' mirall que vull veure si faig pòr amb els
ulls closos.—L' Harmonium toca sol, sentiú, sentiú...
(la malalta s' posa a cantar, sembla qu' hac-ella veu
surti de l' envà).

—No cantis Theresa, dorm, dorm.
—La mort canta am mi, amdues fem chor—(qu' és
maca la Mort, que bé canta!—sents, sents? (torna a
cantar; se sentent plors.)—Mare la mort me scarneix.
No ploreu mare (perque ploreu? diu-me si visco, diu-
me si visco (soc morta? ah, jo també vull plorar, jo 'm
vull plorar la Mort!... Mare, ja no existeixo, ja dormo,
ja dormo....

Jo plé de sg'ai súo una suor freda, i dins en la fos-
cor de ma cambra, veig clar, massa clar lo que passa
darrera l' envà, baixo del llit i obro l' finestró de la fi-
nestra. Una bufada de llum entra, bufada freda que m'
glaça les sangs i dona a les parets un color de carn-de-
mort... Tóquent les cing... Neva... la neu ha omplert
les torretes de la finestra am sos borrallons de cotó-fluix,
semblent flors encantades, flors que s' desferant am
llágrimes, elles mateixes plorant sa mort com la
malalta....

No se sent res més, la malalta se deu haver abellit;
plé de fret me vesteixo depressa. Sento sgarrapar en
les parets i me sparvero tot... altre cop crids i paraules
que no pug entendre... Tórntent a tocar en el ball
una americana que sembla un plor, una música fune-
raria.

(La malalta en seo) Mare, la mort a' acostá, vé pel
mirall, mireu-la... (instintivament, de cóp s' guarda
el meu qu' és a la mateixa paret, i amb els ulls midj

aclocats el veig d' un tó vermello poc pujat, i d' un
blavenc no gaire definit.)

¡Mare, mireu! la mort me vol fer un petó; feu-la
fugir, no ho vull, feu-la fugir... (Sento trencar vi-
dres). Mare, ghas sentit lo petó?... m' en vaig. Adeu,
adeu, ¡sentiu la musica del meu enterro?...)

Plors. (hac-eix moment suprem i mysterios entre
lo viuré i l' no viuré, entre l' esse i l' no esse, ha sigut
sperat a ci sense volguer-lo sperar; per a plorar.)

Segon temps.—¡Morta!

¡Filla meva! ¡filla meva! ¡filla meva!... respon-me.
¡Morta! ah! (al lluny se sentent llargs i playivols
udolaments d' un gos) ¡Lo gos ven la Mort! La mort
henc-ara és a oi dins, me l' ha prés... ¡Deu meu! ai!...

Sento resar lo pare-nostre per varias veus i pels
plors de la mare, se segueixent els xiscles i erids, fins
qu' allúnyen a la mare per puguer enllestir... i jo
passo a veure la Mort. Hi ha midj finestró obert, ca-
dires am desordre, robes per terra... lo cos d' ella j'en
stenaillat demant del llit i ls seus ulls mirent al spai
sens mirar en lloc... la vesteixen i no triguent gaire
a portar la caixa... la caixa que s' veu dins del mirall,
com si fos boca de ninxo... ara li posavent els quatre
ciris qu' avans demanava i no li volgueren donar... la
spelma s' acaba de cremar, també s' mora fent un fum
que vola per lo spai com un anima i mira dins del mi-
rall, devant de la morta, la que fa un color groc i verdós
ambe las oscilacions del llum que fa bellugar tremola-
sament les llums i les ombres de la cambra com si
quelcom ens clogués i obrís els ulls... la morta sembla
que també s' mogui... Ja l' hant posat a la caixa i la
caixa al rebre-la ha creixit. Li hant posat un vestit
blanc, lo que li havient fet de novia, i portá una coro-
na de tarongina al cap, i un ram de flors mortes a les
mans piegades—s' ha casat am la mort. A la tarda
vindrá l' cotxe a cercar-la per passar la lluna de-mel
negra... Els llums ja crement.

Tercer temps.—Enterro blanc

Neva.
El cotxe-de-morts blanc passa pel midj d' hac-ella
blancor tant blanca al costat d' hac-ell cotxe qu' essent
blanc m' apar tant negre i la gent vestits de negre vant
darrera, gornits d' hac-ells borrallons blancs que la
neva posava en sos caps i spatillas i per tot el seu
demunt com si volgués sborrar lo negre del dol.

Les bolves de neu semblent flors blanques que l'
cel scampa a son pas, i li tira al demunt de la caixa
blanca fent-n'hi una corona a son voltat.
Al carrer la neu s' aixeca un pam de terra. L' en-
terro camina sua i ho silentios cap al cementir.
Els cavalls, com si ho sabessint, vant a poc a poc,
cap-cotxos, entristits i tremolosos. El cotxe deix una
carrillada mysteriosa i ls homes pel midj deixent ses
petjades molt marcades... pero la neu ho torna a cobrir
am sa glaça blanca i ningu sabrá que per a lli hagi
passat res.

Quart temps.—Vuid mysterios

La cambra de la malalta ha quedat vuida, tota
vuida, d' una vuidor pasrosa; la malalta no hi és més...
ja ningu la veurá mai més... ha fugit per sempre més,
junt amb hac-elles melodies que treia del seu Harmoni-
um quand stava bona. L' Harmonium s' ha quedat
mut; ja no diu res, sembla que també stigui mort... que

no tingui anima; a lli a un recó jau cobert d' un drap
negre com el d' un tumbol....

No mes se sent olor de cera cremada i olor de ma-
lalta, qu' ompla hac-ell vuid que s' hi trova. Sembla
que hi manqui quelcom. La mort com sempre ha passat
depressa com un llamp, ha fet desaparèixe de la vida
deixant per tot rastre una vuidor....

Temps quint i darrer.—Llettra posthuma

El carter truca a la porta; (porta una carta de l'
estimát de la morta). Surti la minyona.

—Viu a qui Theresa Fort?

—Ahir la varem enterrar...

Ella del cementir stand ha rebut la llettra, la des-
clós sense descloure-la, i la llegit cantand i mentres
en el pis plorent, ella cantand per lo spai dicta la res-
posta... la carta que li scriu del altre món d' qu' Ella
somnia hanc-esta nit avanta de que sapiga que ja s'en
ha anat d' Hac est i ja ha passat al Altre.

MICHEL V. BALANYÁ.

Paris.—Carnaval 98.

Nota del camp

La plana estava quietá, masilenta, ensopida; los
arbres inmóvils, com si dormissin afatigats per lo
balandreix de la darrera ventada; las flors de tots co-
lors que brodavan la terrosa catifa acolxavan sas fu-
lletas mustigadas pel sol blahidor d' istiu; l' herba s'
ageya mitj assecada, perdent son viu color, demunt
son llit de roja terra; los aucells endormiscats baix
las sombras estavan muts, tot dormia, tot respirava
poesia, pero una poesia trista, melancolica com cant
de cor malaltís d' an ma enamorada.

Sols una figura humana s' avirava. Era una noya
que baixava per un caminal. Arreu cullia flors fent-
ne un ramell. Era una figura ideal; esbelta, de rostre
democrat y descolorit, senyal evident de fondo sofri-
ment, d' ulls melancolics que miravan al etzar, de
rossa caballera que queya desgrenyada demunt sas
espatillas; vestía una bata llarga fins als peus que con-
fonía sas formas de suau perfil com las d' una verge.
La pobre noya era victima d' uns amors desgraciats.
Aymaba ab tot lo cor a un jove d' honrats senti-
ments, més, sos pares, esclaus de las conveniencias
socials, s' oposaren a eixos amors y portaren al camp
a la enamorada Elvireta perque ls o vidés; pero, im-
possibile, l' amor qu' ar-ela fundament en lo cor, es
una planta que com més se talla am més forsa rebrota.
Per xó la Elvireta sufria. Cada jorn surtia del mas a la
mateixa hora, a l' hora de la quietut; passejava per
instint y cullia flors y més flors y las petonejava y
n feya ramells y enrahonava amb ellas com si sa ra-
hó estés tan malalta com son cor.

Aquella tarde, acabá de repent de cullirne, sor-
tint de son encant mirá lo ramell que tenia fet y des-
lligant lo llessá a terra. ¡Ay! aquellas flors llazera-
ren son cor aportantli al cervell tristes recorts; pensá
en los ramells que en altres jorns més felissos li re-
galava son aymant, en las amorosas paraulas qu' ell
li deya comparant sas galtonas am las rosas, sos lla-
vis am las rohellas, sa caballera d' or am las deura-
das espigas balandrejadas pel mestral... tot, tot ho
recordava, y per xó las llessá am ma despiadada,
puig feyan escarni de passats jorns de benauransa.
Sas galas ja no tenian lo color de la rossa, ni sos

llavis lo color de la robeta... tot, tot havia canviat... fins lo color.....

Desd' aquell jorn, ja no cullí més flors; los ramells los feya de rames de salcer, de fullas verdes... del color de l'esperansa...

PERE CAVALLÉ.

Reus 24 Febrer 1899.

Balada

I
 ¡Que 'n sé de torrens y marges
 am sas motes de violers;
 que ni cullo de violas
 cada any al finí 'l Febrè!

¡Que les hi trobo boniques
 al matí dematinet,
 ruixedetes de rosada
 com á llagrimes d' argent!
 No sè quin encís ne tenen
 que n' alegran lo cor meu...
 la viola es fió del ànima
 no n' es fió com las demès.

Quatre fulletes morades
 que s' amaguen per l' herbey
 y encourán... una viola
 un poema, un cor, un cel.

II
 Enguany no 'n había vistes
 de las floretes d' hivern
 y aixó que ja escorcollava
 per les motes de violers.
 que cad' any tantes ni cullo
 d' entré 'ls marges y torrents.

Per ço d' estrany no m' en feya
 trobá 'l camp de flors desert...
 si les primeres cullía
 cad' any al finí 'l Febré.

III
 Lo Febré s' esmuny y alego
 vindrá Mars lo Cardablé.

Poch á poch de dalt la serra
 se volen fondre les neus
 y 's tornan blanques, molt blanques
 las rames del atmaillé;
 no de neu no; de floretes
 que pregonan el bon temps.

Al bon temps els amors broten
 si han mustigat al hivern;
 mon amor sens decandirse
 un tany non cada istiu tren,
 que viu de flors y d' essencias
 y d' armonias y aucells.

Per ço violas cercava
 cada any al finí el Febré,
 perquè no?... si era una mostra
 per mon amor del bon temps

IV
 Y es envá tot... com més cerco
 per les mates de violers,
 menos violas... poncellas...
 é mils, tantas com vulguèn.

Donchs que 'm dirá l' estimada
 si no li porto el ramell,
 quant lo sol deixi á la lluna
 qu' enllumini 'l rostre seu?

Tant que 'm deya «no prometés
 que no complirás potsé»
 y jo «si estimada meva»
 y ella tornava «ho veurém.»

V
 D' hont surts ab tantes violas
 Colometa del cor meu?
 jo fa tres días que 'n cerco
 ja pel marge ó pel torrent...
 y ella 'm diu «que no endevines?»
 y me las don fenthi un bes.

VI
 L' altre any juntets una tarde
 cap allá al finí el Febré,
 que 'n cullirém de violas
 y petons, sospirs y ullets

VII
 Vetaquí perquè no 'n veyá
 de violas al torrent;
 l' ayuda me las cullía
 per donármelas després.
 ¡Quant boniques, quant flayroses

de ses manr, per lo cor meu,
 les quatre fulles morades
 que allavors més que 'n l' herbey
 tancaven... una viola,
 un poema, un cor, un cel.

JOAN PUIG.

Selva 20 Febré 99.

Carnaval

Sortí de casa per veure l' antiga festa del Carnestolts y lo primer que vegí fou un cotxe de morts negre, ab una caixa negra y 'l cotxero ribent de las tamburellas d' un «pierrot» y caminant tot sol, sense acompanyament de cap mena, sense coronas ni insignas, sense flors ni cintas.

Seguí per algun temps aquell mort que casi ningú 's treya 'l barret ni gorra al passar per davant seu. Ningú'l veyá y anava fent via entre mitj del indiferentisme, com passan los nuvols per lo cel y 's mendicants per la terra.

¡Ay, que trist era aquell enterro sense tristesa!
 ¡Ay, que trist era aquell mort sense que ningú 'l plorés ni anés á despedirlo per sempre! Lá tera 'l colgaría, terra qui sap si per ell estrangera.

Lo cotxe s' aturá per deixar pas á una comparsa de cegos disfressats sense portar careta, disfressats sols per la pobresa y demanant ab gemechs de violins desafinats, alegrement una trista almoyna.

Com lo mort los cegos no veyan lo carnaval no tenint vida als ulls..

Vingueren corrent y saltant un aplech de disfressos y tiraren una pluja de confetti y serpentinas que molts se caragolaren en la creu del cotxe y nombrosos confettis de variats colors adornaren la negra caixa, y 'l cotxe que apareixía com una carroa, la carroa de la mort, un enterro disfressat, un escarní, una gatada que anés á finir al ball, y las serpentinas penxant de la creu, una bandera demostrant que l' alegria triomfava per tots los ambits.

Entre la cofolla gernació, entre colorins dixí d' ovirar aquella negra caixa que may més tornaré á veurer. Y com gota de pluja cayguda en lo mar em confonguí entre la gentada moguda com las onas esclatant ab xiscles y fent mormulls indefinibles. Queya 'l confetti á mena de neu de variat color sobre tothom y especialment sobre las donas joves quins cossos y cabells guarnía caprixosament, donantlosi quelcom de semblansa ab los xinos y japonesos, ó com si fossin símbols del arch de Sant Martí.

Es caminaba atapahidament, ab espentas y feya una calor anguniosa, esvaidora, mancava aire per respirar. Un fort olor de putingas de tocador ubriagava fent sentir deixadesa y donant set, set d' un nectar deliciós emanat d' aquells llavis de donas rialleras, de moviment y miradas atractivas. Aquest estat d' ànim predominava entre la gent, tots se miravan ab dalé com magnetisantse y 's topavan unes ab altres com si 's busquessin ó hagués un imán que 'ls atragués forosament.

Era 'l deliri de la festa, era la febre encomanadissa de l' alegria que feya oblidar lo passat y l' esdevinidor, byudant lo cap, entorpint lo cervell y excitant los nervis.

Afadigat de caminar tant embrassadament y abatut per la migranya prohibida per lo baladreix de las disfressas que parlant á xiscles y ab veu fosca, semblan pertanyer á tribus salvatjes, em vaig ficar en una iglesia, unicament ab l' intenció de reposar assegut en un banch.

Y ab aquell cambi tant soptat de llum, de primer no vegí ni sentí res, talment com si hagués sigut cego y mut, tot era fosch y silenciós entorn meu.

Passada una estona, acostumat á las tenebras y al reculliment, pogué ovirar y sentir quelcom de misterios y desconegut. Alguns llumets com espurnas suspesas enlayre, y feble soroll, rossech de roba y sospirs del ànima.

Al sortir de l' iglesia tot m' aparegué blan-morat esquistat de groch. La tarde finia y 'l cel se disfressava cobrintse de nuvols que caminavan com mascarons fantástichs.

HORTENSÍ GÜELL.

Madrid, Febrer 99.

Crònica y crítica

«Los bevedors»

Aquest es lo títol del quadro que en lo Saló Parés de Barcelona, tirat en oleografía, crida avuy la atenció dels iniciats en l'art de la pintura, y del que nosaltres, corresponent á la galanteria que se 'ns ha dispensat

enviantnos una reproducció verament artística nos proposém parlar, per mes que 'ns considerém profans para estimar en tot son valor los sorprendents efectes de llums, color y vida que 's destacan en aquesta obra del genial pintor de la nostra terra en Lluís Graner.

L' assumpto del quadro son cinch personatjes, fermos adoradors del Deu Baco, en quinas caras s' hi llegeix millor que en un libre de lletra ben clara los efectes que produheix en son cós l' excés de la beguda y no se sab que més admirar: si l' acert en la distribució dels colors ó be la seguretat del dibuix.

Es una obra mestre, davant de la qual l' ànim se sent subjugat y 'ls ulls se dilatan pera que entri á l' ànima millor cantitat d' emoció.

La reproducció d' aquest hermós cuadro feta en una ben estampada «oleografía», ha sortit segons personas ilustradas que han vist l' original tan exacta, que possehir aquesta es possehir lo quadro.

L' exemplar que á nosaltres se 'ns ha enviat un d' aquets dias tindré lo gust d' exposarlo en los aparadors de la botiga dels senyors Sanromá germans del carrer de Monterols, pera que nostres lectors, per si mateixos, puguin apreciar las bellessas del quadro y estimar lo justificat de nostres elogis.

A las personas de bon gust que vulguin adornar son saló ab una d' aquestas oleografias los hi podém dir que 's venen á 5 pessetas en lo mentat Saló Parés.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas

del dia 25 de Febrer de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
	Máxima	Mínim.	Ter. tip.	direcci.	classe	can.
9 m.	755	87		42	Ras	
3 t.	755	85				
9 m.	Sol. 26	6	11	SE.	Cumul.	0'4
3 t.	Sombra 17		14	SE.		0'3

Passant pel carrer Mejor ahir á la vetlla nos cridá la atenció una bonica exposició de plantas que hi havia en la botiga del entés floricultor nostre amic D. Pere Marsal.

D' entre las molts flors que tinguerem ocasió de veure hi destacavan preciosas camelias y variats jas-cintos, los quals distribuïts ab lo gust artístich que té acreditat lo seu fill D. Joseph, convertía en ubriagador jardí lo local de la botiga.

Ademés en un aparador del fonde hi havia artísticas castells de las que l' senyor Marsal té un bon assortit.

Avuy en la pintoresca vila de Vilassar de Mar. tindrá lloch l' important acte d' inaugurar la Agrupació Catalanista que hi acaban de fundar un bon número de companys.

L' acte aquest al qual hi han sigut invitadas todas las Asociacions y periódichs catalanistas, promet ser de gran importancia.

Quèfers de moment no 'ns permet á nosaltres con-correhi: més los nostres germans de fè d' aquella en-contraada llevantina poden tenir la seguretat de que estém á son costat incondicionalment y que desde 'l fondo del cor desitjém á la naixent «Agrupació» una vida ben llarga y próspera.

En lo Café d' Espanya, á las deu d' aquesta nit hi tindrá lloch lo sorteig de las dos artísticas figuras que adornavan lo ramillete de dolsos del mentat establiment, las quals las va regalar son amo á la Comissió organitzadora pera socorrer als soldats que retornen ab la salut malmesa de Cuba y Filipinas.

Los diners d' aquesta rifa se destinan, donchs, á una obra de caritat; y com encara quedan alguns bitllets, no daptém que 'l nostre poble interessantse per la salut dels seus fills procurará adquirirlos avans de la hora del sorteig.

En la sessió que avans d' ahir celebrá l' excelentísim Ajuntament se tractá de la conveniencia d' alumb-rar per medi de la electricitat las Casas Consistorials, de la Caritat, Hospital Civil y Escorxador.

Avans que recaygni acort sobre aquest assumpto es menester que s' estudihi be á fi de que no resulti com en la última subasta per la que l' Ajuntament se gestará més cantitat al any per l' alumbat per la electricitat que no gasta avuy ab lo gas.

Esperem que l'enyor governador de Tarragona posará atenció en los següents fets, que 'ns comunican y que tendeixen á procurar la *major educació* en los vehins de Vilaseca.

Al alcalde d'aquest poble se li ocorregué á fi del any últim negarse á facilitar las papeletas pera ingrés en las escuelas públics de noys quins pares no estessin provistos de la corresponent cédula personal. Se comunicá tan *acertat* acort á la Junta provincial, y aquesta oficiá al alcalde que era *convenient* no 's negués concedir als noys l'ingrés sollicitat. L'alcalde feu *oidos de mercader*, y segueix en sa ferma resolució.

No li sembla al governador de Tarragona que á aqueix alcalde se li devia dir que no procuri més *regeració* y que dongui totas las papeletas que 's sollicitin, pera que 'ls noys no s'estiguin al mitj del carrer *ilustrantse*.

Aquesta nit se posará en escens en lo teatro de la societat «El Alba» l'aplaudit drama en tres actes original del conegut dramaturch D. Pere A. Torres, «Lo full de paper».

Acabará la festa ab un bell reunió.

Diu un periódich de Suissa:

«Hi ha que fixar l'atenció en una noticia que marca época y es l'obertura de la Cambra cretense lo dilluns últim, per lo matí. Es lo primer acte de l'autonomia de un poble. Lo príncep someté á l'Assamblea lo projecte de Constitució cretense que ha d'aprovarse avans de que arribi á ser l'acta fonamental de lo que no pot ja anomenarse un poblet, de lo que no es encara un príncipat y de lo que, si res vé á posarhi obstacle per la forsa de las cosas, será un dia una provincia grega. Desitjém bona sort als començos d'aquesta nacionalitat que renaix després de sigles de silenci y d'opressió: es un espectacle tan agradable com raro.»

A fi d'activar en tot lo possible las obras que s'executan pera la construcció de la carretera de Molá á Marsá per Masroig, sabém y ab gust ho fem públich, que 'ls senyors Llop y Armengol, contractistas de la mateixa, donan colocació á cuants peons se 'ls presentin en busca de treball.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferents especies, puja á pesetas 1103'48.

Secció oficial

Registre civil

del dia 24 de Febrer de 1899

Naixements

Magdalena Bonet Güell de Pau y Josepha.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Joan Carim Bioto, 50 anys, Sant Roch, 21.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Nostra Senyora de Guadalupe.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy á las vuit del matí tindrà lloch la Comunió general de Nostra Senyora dels Dolors y á dos quarts de cinch de la tarde la funció mensual de costum ab exposició de sa Divina Magestat.

A dos quarts de set del matí del dillums próxim durant la missa 's comensará lo mes de Sant Joseph.

Sant de demá.—Sant Leandre.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 24

De Barcelona, en 6 horas, vapor «Anselmo», de 457 toneladas, ab tránzit, consignat als senyors Fills de B. Lopez.

Despatzadas

Pera Port-Vendres, goleta «Joven Pepita», ab vi. Pera Bilbao, y escalas, vapor «Anselmo», ab efectes.

Pera Tortosa, llaut «María Amelia», en lastre.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'

Interior	59'05	Cubas del 86	59'68'
Exterior		Cubas del 90	51'
Colonial		Aduanas	
Norts	38'90	Ob. 5 0,0 Almansa	83'75
Franses	37'45	Id. 3 0,0 Fransa	43'25
Filipinas			
		PARIS	
Exterior	55'15	Norts	
		GIROS	
París	29'	Londres	32'40

Se reben órdes pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descómpte de cupons y compra de monedas d'or de tots los paissos.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitat per los corredors de Comers de la mas teixa.

Londres	á 90 dias fetxa.
	> á 8 dias vista.
París	á 8 dias >
Marsella	á 8 dias >

VALORS LOCALS	DINER	PAPER	OPPER.
ACCIONS	Ptas.	Ptas.	
Gas Reusense.		700	
Industrial Farinera	500		
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	475	500	
Manufacturera de Algodón		100	
Companyia Reusense de Tranvias			
Companyia Reusense de Tranvias privilegiadas de cinch per 100	200		

J. Marsans Roí

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la

Interior	58'92	Aduanas	
Exterior	69'50	Norts	38'90
Amortizable		Franses	37'40
Cubas 1896	59'75	Filipinas	
Cubas 1890	51'	Obs. 6 0,0 Fransa	83'50
Exterior París	55'20	Id. 3 0,0	43'25
		GIROS	
París	29'	Londres	32'55

Anuncis particulars

En venda

Hi ha pera vendre en la Granadella un molí fariner de vapor en lo que poden instalarse otras industrias. Dirigirse á Ramon Gassó de la Granadella.

Diversions públics

Teatro Fortuny

COMPANYIA DE SARSUELA CÒMICA

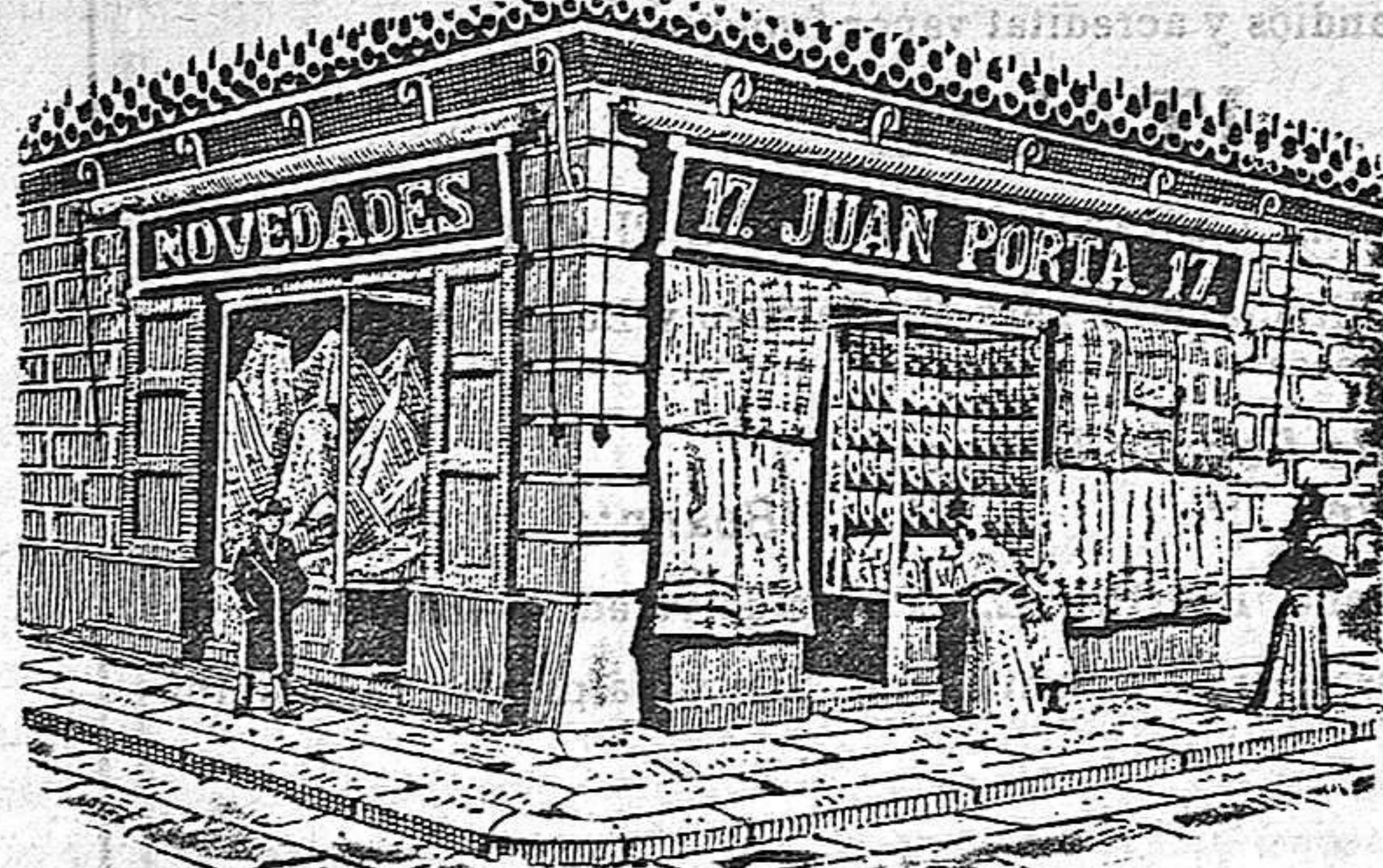
DE D. JOSEPH GIL

Funcions pera avuy.—Tarde: Las aplaudidas sarsueletas tituladas «El duo de la Africanas», «El Santo de la Isidra» y «La buena sombra».—A un quart de 4. Nit: 8.ª d'aboco.—Se posarán en escens las sarsueletas en un acte tituladas «Las campanades», «El Santo de la Isidra», «La caza del oso» y «Agua, sзуcarillos y aguardiente».

Entrada á localitat 3 rals.—Id. al parais 2. A dos quarts de nou.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

SETMANA SANTA

Plassa Constitució

17

CASA PORTA

Cortes vestits ARMURE NEGRE

á 12, 14 y 16 pessetas lo corte.

CÉFIROS VEL

desde 1'50 pessetas.

Vels blancs pera comunió

Continua la venda de la rica tela holandá **EQUIS** pessa 10 ptas.

SECCIÓ DE CORBATERIA

Gran assortit en totas formas

LA MAR!

en panyoleria de cotó y fil pera noy, senyora y caballer.

Pildoras de la Pell-Roja

Preparació especial de Joseph M. Font

(FARMACÈUTICH)

Demanen tots los que tinguen tos en qualsevol Farmacia encara aquells que no hagin conseguit aliviar cap altre de tots los acreditats especifics coneguts, tota vegada que ellas consisteixen un preciós medicament per combatrela.

Preu 1 pesseta capsas

Nota - Se envian per correu certificadas, sens augment de preu als pobles ahont no hi hagi farmacia sempre que s demanin duas capsas.

FARMACIA CENTRAL

ESpanyola

Pelayo, 42

Barña.

Publicacions regionalistas que reben en aquesta Redacció.

«La Renaixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», setmanari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenal de Catalunya, «L' Art del Pagès», quinzenal, «L' Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona, «La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich. «La Costa de Lleuant», setmanari de Catalunya, de Blanes. «L' Olotí», setmanari de Catalunya, de Olot. «Las Cuatre Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Penadé. «Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona. «La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers. «El Vendrellense», setmanari de Catalunya, del Vendrell. «La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia). «Euskalduna», «Euskalzale», setmanaris de Bilbao (Bizcaya). «El Eco del Gualepe», setmanari de Alcañiz (Aragó).

Societat general de transports marítims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Febrer de 1899

Línea directa para 'l Rio de la Plata

Sortirà de Barcelona lo dia para Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos-Aires lo grandíós y acreditat vapor francés

ITALIE

LÍNEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Sortirán de Barcelona directament para Montevideo y Buenos Aires los magnífichs y rápidos vapors francesos

lo dia de Febrer lo vapor "Bearn"
lo dia 26 de " " " " " "

Consignataris á Barcelona, RIPOL y C., Plasse de Palacio.—Barcelona.

NOTA.—S' admeten passatjers para Santiago de Xile y Valparaíso ab combinació ab ferrocarril.

Caramelos Pectorals

DEL

Metje Salas

Modificadors de la hipersecreció de la membrana mucosa aerea, disminueixen y fluidifican la viscositat del moch bronquial, facilitan la expectoració, treuen la tos y aumentan la respiració pulmonar.

Preparació molt eficaç para combatre la Tos del Dengue, Bronquitis aguda y crónica, Asma, Enfisema pulmonar, Catarros crónich, sech y espasmódich, Coqueluche, Tos del sarampió y ferina y finalment totas las afeccions de las vías respiratorias. Se componen d' estimulants vegetals, sense que en sa preparació s'emplehin narcòtics ni medicaments perillosos, per lo que poden ser presos sens cap temor y en qualsevol cantitat, de mateix per los noyets que per las personas majors.

Son bon sabor, fa san presos fins ab avides per los noys á quins es tan difícil ferloshi pendre medicaments.

A cada capsas acompanya un prospecte.

Dipòsits en totas las provincias

Farmacia de don A. SERRA

Arrabal Santa Anna, núm. 80.—REUS

Demanis en totas las Farmacias de la provincia

Preu de la capsas 6 rals

ASCENSORES-SIVILLA

Hidráulicos y Eléctricos

MONTA CARRAS Y MONTA PLATOS

APARATOS

ELEVADORES

DE

TODOS

SISTEMAS

MOVIDOS

POR MOTOR

DE

Vapor, de Gas

Y Á BRAZO

MUNAR Y GUITART

S. en C.

INGENIEROS Y ARQUITECTOS

LIBERTAD, 1, MADRID

La casa construye y tiene funcionando aparatos elevadores de todos los sistemas conocidos, como son los de equilibrio superior, equilibrio inferior, hidrostático, funiculares, de compensador, eléctrico, hidroeléctrico, mecánicos, á brazo, etc., que se describen en el CATALOGO GENERAL DE LA CASA.

Se facilitan Catálogos y Presupuestos

1897

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COMI ADO FOSFATAT

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

GARANTIZADAS PURAS SOLUBLES AL CITRAT

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC:

Lo més econòmic, lo més eficaç, lo més durader

balx garantia del Sindicat de ventas de STASSFURT

NITRAT DE SOSA

A DOB AZOAT

DE GRADUACIO GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/0 AZOE Y D' EFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse para prospectes é informes sobre l' empleo

A D. OTTO MEDEM.-VALENCIA